

по стъпките ми тукъ да стигнешъ ти и рая!

(Влиза дона Соль, но не вижда маската,
която стои изправена на двиното.)

Шеста поза

Асизитъ, дона Соль

Дона Соль

Коврицето, уби, не мога да намеря.

Хернани, на страна,

мъ — Боже, аз мога мър!

Дона Соль

Какво държишъ въ ръка,

кажи, какво държишъ?

(Доминото се приближава и сваля маската.
Мъ изпуща вие и познава дона Рои.)

Отрва!

Хернани

Боже!

Дона Соль, на Хернани.

Какво ти стори азъ? Каква ужасна тайна
се крие тукъ, та вий сте утлаи

Хернани

Да крия обещахъ, когато ме спаси
херцогътъ — обещахъ предъ него да умира. —
И Арагонъ сега ще трябва да плати
заглавие Сина.

Дона Соль

Не, не сте вий негови — мой сте! —

Какво азъ азъ мога мъръ незнайникъ въ клетви?

(На дона Рои Толмъ)

Отъ своята любовъ азъ сина черна днесъ —
отъ васъ, отъ всички ще знаа да го браня.

Дона Рои Толмъ, недвиженъ.

Брани го, щомъ е твой, отъ дадената клетва!